

kölcsönös megbecsülés előmozdítására, a kollégialitás követelményeinek kidomborítására. Nagy körültekintéssel és bölcs mérséklettel kezeli ezt a rendkívüli kényes problémát: nem hagyja, amint hogy nem is szabad figyelmen kívül hagynia azt, hogy az ügyvéd elsősorban a fél által reábizott ügyet kell, hogy képviselje s a kollégialitás sohasem értelmezhető úgy, hogy azáltal valamely reábizott érdek érdemleges sérelmet szenvedjen. „Az a tény — olvassuk a Üft. 116/1931. sz. határozatban (115. sorszám alatt) —, hogy az ügyvéd megbízója képviselőtében kartársa ellen előzetes felszólítás nélkül polgári pert indít és a teljesítési határidő lejárta után nyomban végrehajtást foganatosít, egymagában sem a kötelező kollégialitás, sem pedig az ügyvédi tekintély megsértését meg nem állapítja, mert az ügyvédnek még ügyvéddel szemben is a megbízó érdekében a törvény értelmében megengedett és előírt lépéseket megtenni nemcsak joga, de egyenesen kötelessége is.” Ez a gondolat vörös fonalként húzódik végig az e tárgyú határozatokon, bár akad olyan is, amely érzében a kelleténél többet enged meg a kollégialitás rovására (lásd a budapesti ügyvédi kamarának a kir. Kúria ügyvédi tanácsa által Üft. 18/1933. sz. alatt indokainál fogva helybenhagyott F. 2119/1932. sz. határozatát; közzölve 166. sorszám alatt).

A fegyelmi judikaturának ezek a szempontjai élesen rajzolódnak ki abból a kötetből, amelybe *Biró László*, *Grünhut Jenő* és *Wolf Ernő* gyűjtötték össze negyedfél esztendő kiemelkedő döntéseit. Az ő munkájuk nem egyszerűen „közlés” — amint azt a címlapon szerényen mondják —, hanem ennél sokkal több: éles szemmel, rendkívüli alaposággal és elismeréseméltó szorgalommal válogatták ki és foglalták legális rendszerbe a határozatok tömkelegéből azokat, amelyekből a gyakorlatnak — annak egy-két divergenciájával együtt — hű képet kapjuk. Néhai *Wolf Vilmos* közismert műve óta a fegyelmi bíráskodás termékei *rendszeresen* közzé nem tettek, már pedig rendtartásunk keretszabályai mellett csak a gyakorlat adhat utbaigazítást az ügyvéd jogai és kötelességei tekintetében. Ügyvédi közérdek tehát, hogy szerzők munkájukat ne csak a multa vonatkozólag egészítsék ki, amint arról Pap József előszavában említés tételik, hanem — ami ennél fontosabb — időről-időre a jövőre vonatkozólag is.

Dr. Fenyves Béla.

A kereskedők végrehajtási kedvezménye. Dr. Bárány Aladár orosházi ügyvéd az orosházi Kereskedelmi Körben javaslatot terjesztett elő a végrehajtási novella 2. §-ának a kereskedők javára leendő kiterjesztéséről.

A javaslatot a Kör egyhangulag elfogadta és felterjesztést intézett ilyen értelemben a Kereskedelmi és Iparkamarához.

A javaslat szövege most könyvalakban is megjelent és értékes bizonyítékául szolgál annak a törekvésnek, mely a legújabb és politikai okok miatt eddig kizárólag a kiszegdatársadalom részére juttatott állami védelemben a kereskedőtársadalmat is részesíteni kívánja.

A javaslat a végrehajtási novella 2. §-ában foglalt kivéte-

leket kívánja kiterjeszteni oly módon, hogy a végrehajtás alól vételessenek ki a kereskedő üzleti berendezése és áruraktárának 160 pengő értékű része. Az iparos mentességének analógiájára készült javaslat nemcsak a végrehajtás alá került kereskedő, hanem a hitelező érdekeit is szolgálni kívánja(?), mert a fenti mentességgel mód nyílik a végrehajtást szenvedő kereskedőnek arra, hogy üzletét tovább folytassa és úgy magánjogi kötelezettségeit teljesíthesse, mint közjogilag adóalany maradhasson.

A javaslat biztosítási intézkedést is tartalmaz a hitelezők javára oly módon, hogy a mentesség ezen igénybevétele az összes hitelezőkkel adós által büntetés-sanctió terhe mellett közlendő.

Anélkül, hogy a kérdés érdemében ezuttal állást foglalnánk, kizárólag csak arra kívánunk rámutatni, hogy az értékes javaslat körül támadó vita¹⁾ remélhetőleg elősegíteni fogja azt a folyamatot, melynek végcélja az, hogy végrehajtási törvényünk egy adós és hitelező érdekeit egyaránt szem előtt tartó és a hitelet biztonságát elősegítő törvényszakasszal gazdagodjék.

Dr. Somogyi Ferenc.

Tisztességtelen verseny és az üzleti hirdetések korlátozása. Az Iparjogvédelmi Egyesület titkárai: *Dr. Bányász István* és *Dr. Szente Andor* a tisztességtelen versenyről szóló törvényre (1923: V. t.-c.) vonatkozó egész eddigi joggyakorlatot, amely magában foglalja a választott bíróságok, zsűri és a polgári bíróságok határozatait és amelyek eddig senki által hozzá nem férhető joganyagot tartalmaznak, rendszerbe foglalva összeállították; továbbá a január 1.-én életbelépett és az *üzleti hirdetések korlátozásáról* szóló 1933: XVII. t.-c. rendelkezéseit részletes magyarázattal ellátva kiadták.

„Rádió, film és hangosfilm a szerzői jogban.” Irta: *Dr. Szente Andor.* Szerző a Civiljogászok Vitatársaságában „A modern technika és szerzői jog” cím alatt e témakörből általános tét-zéssel fogadott előadást is tartott és most ezen modern jogi kérdéseket, amelyek szerzői törvényünk készülőfélben lévő reformja folytán aktuálisak, rendszeresen feldolgozva hozza nyilvánosságra. Szerző a külföldi törvényhozásokat, a külföldi joggyakorlatot és az új német törvényjavaslatot is figyelembe veszi és mindezeket beható kritikával taglalja. Bátran mondhatjuk, hogy a tanulmány a magyar rádió- és filmjogban jogforrás-számba fog menni.

Az adók legújabb érvényükben cím alatt dr. Klug Emil rövidre fogott összeállítást adott a jelenleg érvényes adótörvényekről és rendeletekről úgy, hogy azokban a laikus is teljesen kiismerhesse magát. Gyakorlati értékű a függelékként felvett adónaptár, amely az egyes határnapokhoz és határidőkhöz kötött fizetéseket, bevallásokat és általában az adózók adóügyi teendőit felsorolja.

¹⁾ L. cikk OMKE. 1933. XII. 16.-i számában. Dr. Fáy Sándor: Hozzászólás a szoros zár kérdéséhez. OMKE. 1934. I. 6.-i szám.